

Tvrdnje **Nemačke** da ta zemlja više ne zavisi od **uvoza gasa** iz Rusije, jer je diverzifikovala svoju **energetsku infrastrukturu** i Italije da je Alžir zamenio **Rusiju** na poziciji snabdevača gasom te zemlje na mestu broj jedan, nadahnule su razmišljanja na temu da li i **Srbija** kroz proces **diverzifikacije** može da se oslobodi zavisnosti od uvoza ruskog “plavog energenta”. Stručna javnost pak smatra, kako pristalice teorije da je **Evropska unija** na dobrom putu da se oslobodi zavisnosti od ruskog gasa tako i oni koji ističu da u ovom trenutku ne postoji alternativa, da se ne može očekivati da do zamene ruskog gasa dođe već u narednoj zimskoj sezoni.

Kada je pak reč o mogućnosti Srbije za diverzifikaciju ističe se da je u tom smislu značajna **gasna interkonekcija Srbije sa Bugarskom**, koja je trenutno u fazi izgradnje, ali da problem predstavlja to što i dalje nema dovoljno gasa iz drugih izvora koji bi mogao da zameni ruski. Govoreći na svetskom ekonomskom forumu u Davosu nemački ministar finansija Kristijan Lindner je naglasio da ta zemlja više ne zavisi od uvoza energenata iz Rusije, jer je od početka rata u Ukrajini potpuno diverzifikovala svoju energetsku infrastrukturu.

Kada je to rekao Lindner je prvenstveno mislio na otvaranje dva terminala za tečni prirodni gas u Lubminu na obali Baltičkog mora i Vilhelmshavenu u Donjoj Saskoj, koji su izgrađeni u prilično kratkom roku.

Plan Nemačke je da uz povećanu kupovinu gasa iz **Norveške** i drugih zemalja i tečni prirodni gas nadomesti isporuke “plavog energenta” iz Rusije. Berlin je proklamovao da zavisnost zemlje od gasa iz Rusije treba da bude prekinuta do leta naredne godine.

Izveštaj pet nemačkih ekonomskih instituta objavljen 13. aprila prošle godine upozorio je javnost da bi u slučaju nagle obustave snabdevanja ruskim gasom Nemačka mogla da zaroni u duboku recesiju i da bi država u naredne dve godine mogla da izgubi 220 milijardi evra.

Najveća evropska ekonomija Nemačka dobija oko 50 milijardi kubnih metara gasa godišnje ili 55 odsto svog gasa iz Rusije, što je najveći obim od bilo koje članice EU.

Stoga je jasno da u tekućoj grejnoj sezoni Berlin nije mogao da se osloni samo na gas dobijen iz drugih izvora već u skladištima ima i “plavog energenta” kupljenog od Moskve a kako bi se ublažile posledice nedostatka ruskog gasa, zbog **rata u Ukrajini**, proklamovano je i smanjenje potrošnje tog energenta u iznosu od 20 odsto.

Kada je reč o Italiji, koja takođe uvozi znatne količine ruskog gasa, Moskvu je kao snabdevača zamenio Alžir kroz Transmediteranski sporazum. Inicijalnim sporazumom zaključenim prošle godine, predviđene su dodatne količine “plavog energenta” iz te zemlje u iznosu od devet milijardi kubnih metara gasa do 2024, kako je objavila italijanska energetska kompanija Eni.

Međutim, smatra struka, ni taj povećani uvoz ne garantuje **Italiji**, kao ni mnogim drugim evropskim zemljama, da će u narednoj grejnoj sezoni moći u potpunosti da odustane od kupovine ruskog gasa.

Stručnjak za energetiku Miodrag Kapor kaže za Danas da su Nemačka i druge zemlje

Evropske unije na dobrom putu da u perspektivi prestanu da zavise od gasa iz Rusije.

- U tom smislu važan faktor je diverzifikacija snabdevanja koja se sprovodi ali i klimatska situacija koja omogućava da se troše manje količine gasa. Shodno tome, realno je očekivati da u dogledno vreme zemlje Evropske unije više neće zavisiti od uvoza gasa iz Rusije - ističe naš sagovornik.

Kada je reč o perspektivama Srbije u procesu diverzifikacije snabdevanja gasom struka ističe važnost gasne interkonekcije Srbije sa Bugarskom, koja je trenutno u fazi izgradnje kao i uključivanje naše zemlje u izgradnju terminala za tečni prirodni gas.

- Govori se o mogućnosti izgradnje terminala za tečni prirodni gas na Dunavu što bi za Srbiju predstavljalo dobro rešenje. Sa druge strane, treba se ići i na smanjene potrošnje gasa kroz povećavanje energetske efikasnosti kao i pronalaženje alternative upotrebi gasa u sistemu daljinskog grejanja - objašnjava Kapor.

Generalni sekretar Udruženja za gas Srbije Vojislav Vuletić kaže za Danas da tvrdnje nemačkog ministra finansija Kristijana Lindnera da ta zemlja više ne zavisi od uvoza gasa iz Rusije ne odgovaraju realnom stanju i da je izrečena iz propagandnih razloga.

- Nakon što je gasovod Severni tok 1 oštećen eksplozijom Nemačka ne može da dobija gas iz Rusije koji je u tu zemlju stizao na taj način. Stoga Nemačka traži gas i na drugim stranama. Dobro je za tu zemlju što je izgradila dva terminala za tečni prirodni gas međutim izgradnja te infrastrukture će imati smisla u potpunosti tek kada bude dovoljno količina tog gasa. Trenutna situacija je takva da ga nema u dovoljnim količinama te niti on niti prirodni gas iz drugih izvora može da nadoknadi količine koje Nemačka uvozi iz Rusije. I dalje su joj potrebne - navodi Vuletić.

Prema njegovim rečima, interkonekcijom koja se gradi između Srbije i Bugarske naša zemlja će dobiti mogućnost da se snabdeva tečnim prirodnim gasom koji bi stizao na terminale u Grčkoj.

- I u tom slučaju treba reći da to nisu količine koje bi mogle da konkurišu gasu koji dobijamo iz Rusije. Gas iz Azerbejdžana koji pak ide ka Bugaskoj ne može da bude korišćen za potrebe naših potrošača jer su količine koje Azerbejdžan šalje namenjene potrebama potrošača u Italiji te su unapred naručene - zaključuje naš sagovornik.

[Sign up for updates & special reports](#)